



RIKSDAGEN

I prop. nr 59 har förslag framlagts till vissa ändringar i beskattningsreglerna ägnade att leda till förenklat deklarations- och taxeringsförfarande. Sålunda föreslås, att löntagare och därmed i beskattningshänseende likställda skall vid taxeringen erhålla ett minimiavdrag av 100 kronor. Detta avdrag medges sålunda även om kostnaderna för inkomstens förvärvande uppgår till lägre belopp eller om vederbörande icke haft några sådana kostnader. Har dessa omkostnader överstigit 100 kronor, skall avdraget avrundas uppåt till närmast högre 100-tal kronor. Vidare förordas, att inkomst av kapital skall vara fri från skatt till ett belopp av för ensamstående skattskyldiga 100 kronor och för

egen skuld. Hade ordentliga anteckningar förts och bevarats, hade risken för övertaxering varit tämligen obefintlig. I alla händelser blir det säkert mycket dyrt för somliga, om de nu dömas att erlägga några gånger skattebeloppet utöver den ordinarie skatten.

Till slut bör det kanske sägas, att de i Stockholm vunna erfarenheterna naturligtvis inte kan läggas till grund för taxering på andra orter. Förhållandena skiftar uppenbarligen högst väsentligt i detta yrke.

gifta skattskyldiga gemensamt 200 kronor. I fråga om avdragsrätten för försäkringsavgifter för kapitalförsäkring och sjukförsäkring föreslås, att avdrag skall få åtnjutas av ensamstående skattskyldiga med minst 150 kronor och av äkta makar med gemensamt minst 300 kronor. Maximibeloppen för detta avdrag, som nu är 200 kronor för ensamstående och 400 kronor för gifta skattskyldiga gemensamt, föreslås samtidigt skola höjas till 300 respektive 600 kronor. I propositionen föreslås vidare, att för fysiska personer den beskattningsbara inkomsten vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt skall avrundas nedåt till närmast lägre hela 100-tal kronor. Detta förslag innebär en förenkling vid debiteringen av skatten; bl. a. vinnes att åtskilligt tabellmaterial, som användes av myndigheterna, kan minskas i omfång.

De föreslagna ändringarna i beskattningsreglerna beräknas sammanlagt komma att medföra ett bortfall av statlig inkomstskatt å 114 miljoner kronor. Även för kommunernas del medför förslaget ett skattebortfall, som under i övrigt oförändrade förhållanden skulle medföra att den kommunala utdebiteringen behövde höjas med i genomsnitt 40 öre per skattekrona. Den fortgående ökningen av skatteunder-

Deklarationsblanketterna

för deklARATION av inkomst av enfamiljsfastighet har råkat få en mindre lyckad utformning. Det anges, att i huvudblanketten skall utföras den summa, som finns inramad på bilagan, men där finns över huvud taget ingen inramning. Det är inte särskilt förunderligt, om det stora flertalet skattskyldiga bli något konfunderade inför denna upplysning.

Ligger fastigheten sedan i annan kommun än hemorten, skall särskild självdeklARATION avgivas. Den är det för den skattskyldige ingen konst att fylla i, eftersom det i praktiskt taget samtliga fall blir en nolla, men när taxeringsmyndigheterna skall sortera deklARATIONerna blir det en smula värre, eftersom man passat på att ta bort angivandet av fastighetens beteckning på blankettens för särskild självdeklARATION första sida. Den sorterande har alltså att slå upp blanketten och titta efter på bi-

lagen vilken fastighet det egentligen gäller. Och vill man inte hålla på att göra denna efterforskning ideligen, måste man på framsidan anteckna fastighetens namn och nummer. Det är faktiskt ett arbete, som de sorterande kunnat besparas.

Något slags standardformat synes man ej heller ha eftersträvat, då det gällt den nya lilla blanketten 6 B. Den är nämligen något litet bredare än huvudblanketten, så att den sticker ut tillräckligt långt för att under arbetets gång bli söndertrasad, om man inte vänder den ett kvarts varv. Och gör man det, underlättar det ju inte precis läsningen.

Man borde utan att framföra några överdrivna önskemål kunna hoppas, att man till nästa år ägnar även dessa blanketter en smula uppmärksamhet, vilket bör kunna leda till en del minskat arbete för taxeringsnämndsordförandena.

laget till följd av stegrade inkomster och andra omständigheter motverkar emellertid detta skattebortfall. Med hänsyn härtill framhålles i propositionen, att någon höjning sannolikt i regel ej behöver ske eller att höjningar i varje fall kan avsevärt begränsas.

Skattebortfallet på den statliga sidan kommer att motsvaras av en sänkning av den statliga inkomstskatten för fysiska personer. Denna kommer att variera i de enskilda fallen beroende på hur schablonavdragen etc. kan utnyttjas. Allmänt sett torde emellertid åtgärderna vara ägnade att mera gynna mindre inkomsttagare. Då såsom nyss angivits utdebiteringshöjningar i kommunen i stort sett torde kunna undvikas, torde också kommunalskatten i regel bli lägre för fysiska personer. Sänk-

ningarna kommer även här att variera. Resultatet blir en viss omfördelning av den kommunala skattebördan. Denna omfördelning torde allmänt sett bli till förmån för mindre inkomsttagare.

Ändringar föreslås skola träda i kraft den 1 januari 1956. De kommer sålunda att tillämpas första gången i avseende å 1956 års inkomster, för vilka taxering sker år 1957.

Såsom framgår av det anförda har vissa förslag förordade av 1950 års skattesakkunniga upptagits i prop. 59. I åtskilliga motioner har andra av de sakkunnigas förslag förts fram. Sålunda yrkas i motioner bl. a. skattefrihet för 200 kronor inkomst av annan fastighet.

D. H.